U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **C. K.**, jako právní nástupce F. O. K., proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství, Ústřední pozemkový úřad**, se sídlem Těšnov 17, Praha, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 10. 2008, č. j. 38853/08-13070, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 2. 2009, č. j. 6 Ca 11/2009 - 30,

takto:

I. V řízení **se pokračuje** s C. K.,

II. Kasační stížnost **se odmítá.**

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

F. O. K. včas podanou kasační stížností napadl shora uvedené usnesení Městského soudu v Praze, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Litoměřice ze dne 31. 7. 2008, č. j. 1812/2008-9715. Tímto rozhodnutím uvedený správní orgán rozhodl o žádosti stěžovatele o vydání nemovitostí v katastrálních územích Martiněves, Radešín a Charvátce ze dne 30. 4. 2008 uplatněné podle § 2 odst. 4 zákona č. 243/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související se zákonem č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění zákona č. 93/1992 Sb., tak, že této žádosti se nevyhovuje. Důvodem byla skutečnost, že uplynuly prekluzivní lhůty k podání žádosti podle uvedeného zákona. Městský soud žalobu odmítl, neboť k dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného se týká restitučního nároku, a tedy není rozhodnutím o veřejném subjektivním právu, nýbrž o právu soukromém. Ve správním soudnictví je však poskytována ochrana toliko veřejným subjektivním právům, a proto městský soud podle § 68 písm. b) s použitím § 46 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), žalobu odmítl a žalobce poučil, že se v této věci může domáhat svého práva

podáním žaloby ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení u příslušného okresního (obvodního) soudu.

Nejvyšší správní soud zjistil, že F. O. K. dne 2. 4. 2009 zemřel. Smrtí ztratil způsobilost být účastníkem řízení a stejnou právní skutečností také zanikla procesní plná moc udělená jeho zástupci. Podle § 107 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř."), ve spojení s § 64 s. ř. s., platí, že ztratí-li způsobilost být účastníkem řízení fyzická osoba a umožňuje-li povaha věci pokračovat v řízení, jsou procesním nástupcem, nestanoví-li zákon jinak, její dědici, popřípadě ti z nich, kteří podle výsledku dědického řízení převzali právo nebo povinnost, o něž v řízení jde. Zdejší soud usnesením ze dne 29. 7. 2009, č. j. 2 As 56/2009 - 59, přerušil řízení, dokud nebude zjištěn právní nástupce F. O. K. Bylo zjištěno, že F. O. K. zanechal jediného syna, C. K., S ohledem na to, že odpadla překážka, kvůli níž bylo řízení přerušeno, Nejvyšší správní soud podle § 48 odst. 4, § 120 s. ř. s. rozhodl o pokračování v řízení o kasační stížnosti. Podle § 107 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. je zároveň třeba vyslovit, s kým bude v řízení pokračováno. Proto soud výrokem I. stanovil, že v řízení se pokračuje s jediným dítětem F. O. K. C.K.

C. K. byl upozorněn, že chce-li v řízení pokračovat, musí být v daném řízení zastoupen advokátem. Z doručenky vyplývá, že C. K. předmětnou výzvu obdržel již 17. 11. 2010, přičemž lhůta k jejímu vyhovění byla stanovena v délce 2 měsíců od doručení. Doposud však zdejší soud nikterak nekontaktoval, zejm. nepředložil plnou moc udělenou advokátovi, který by jej v řízení zastupoval.

Nejvyšší správní soud se v prvé řadě zabýval splněním podmínek, za nichž lze podanou kasační stížnost projednat. Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel sám vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen a přes výzvu soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení.

Nepředložení plné moci advokáta v řízení o kasační stížnosti brání jejímu věcnému vyřízení. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a), § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. února 2011

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu